

ตำนาน "ป่าคำชะโนด" อารรพณ์ดินแดนพญานาค

“หนองกระแส” หรือ “หนองแส” ในอดีต ดินแดนที่ตั้งอยู่เหนือขึ้นไปในเขตประเทศไทยลาว เล่าลือสืบต่อกันมานมนานแล้วว่าที่นั่นคือดินแดน “เมืองพญานาค” ว่ากันว่า... ดินแดนส่วนหนึ่งมี “เจ้าพ่อพญาศรีสุทโธ” ปกครองอยู่ ส่วนที่เหลือก็ตกอยู่ในอำนาจครอบครองของ “เจ้าพ่อสุวรรณนาค”

ดินแดนทั้งสองข้างอานาจอยู่กันอย่างร่มเย็นเป็นสุข สามัคคีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน มีอาหารก็แบ่งกัน มีทุกขร้อนก็ช่วยเหลือเกื้อกูลกันไปตามประสา แต่มีข้อตกลงสำคัญกันว่า “ถ้าฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดออกไปล่าเนื้อหาอาหาร อีกฝ่ายจะต้องไม่ออกไปเพราะอาจเกิดทะเลาะเบาะแว้งกันได้” หาอาหารมาได้ก็แบ่ง 2 ส่วน เามาแบ่งกัน อยู่มาวันหนึ่งก็เกิดปัญหา เมื่อมีข้อขัดข้องหมองใจ เรื่องการแบ่งสรรปันอาหาร กระทั่งแคลงใจกัน คิดว่าอีกฝ่ายเล่นไม่ซื่อ มีนอกมีใน ไม่ปฏิบัติตามสัญญา แม้ว่าอีกฝ่ายจะชี้แจงแถลงไขแต่ก็ไม่ยอมเชื่อ จนเกิดแตกหัก ทะเลาะกัน ถึงขั้นประกาศสงครามกันในที่สุด การต่อสู้เอาเป็นเอาตายหวังชนะก็เกิดขึ้น ทำให้พื้นที่เสียหายมหาศาลถึงขั้นที่ว่า...พื้นโลกสะเทือน เกิดแผ่นดินไหว เทวดาน้อยใหญ่ต่างก็ได้รับความเดือดร้อนไปทั้ง 3 ภพ

ความล่องรู้ไปถึงหู “พระอินทร์” จึงลงมาจากสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ ตรัสโองการให้นาคทั้งสองฝ่ายหยุดรบ ตัดสินให้ถือว่าเสมอกันไม่มีใครแพ้ใครชนะ หันมาช่วยกันสร้างแม่น้ำคนละสาย ใครสร้างถึงทะเลก่อนก็จะให้เอา “ปลาบึก” ไปอยู่ในแม่น้ำสายนั้น และป้องกันไม่ให้ทะเลาะกันอีกจึงเอาเขาตองพญาไฟเป็นเขตกันห้ามข้ามไปรุกรานกันอีกต่อไป กล่าวกันว่า... แม่น้ำสายหนึ่งมีชื่อเรียกว่า “แม่น้ำโขง” และอีกสายเรียกว่า “แม่น้ำน่าน”

“พญาศรีสุทโธ” สร้างแม่น้ำโขงเสร็จก่อน จึงเหาะไปเฝ้าพระอินทร์ทูลขอทางขึ้นลงระหว่างเมืองบาดาลกับโลกมนุษย์เอาไว้ 3 แห่ง ได้แก่ ที่ธาตุนครเวียงจันทน์ ที่หนองคันแท และที่พรหมประกายโลก หรือคำชะโนด นั่นเอง

“ต้นคำชะโนด” ลักษณะเสมือนเป็นการรวมเอาต้นมะพร้าว ต้นหมาก ต้นตาลมาผสมสายพันธุ์เอาไว้ในสัดส่วนพอๆกันอย่างลงตัว เรื่องเล่ามากมายเกิดขึ้นที่ “ป่าคำชะโนด” บนเนื้อที่ราว 20 ไร่แห่งนี้ นับจากชาวบ้านม่วง บ้านเมืองไพร บ้านวังทอง อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี ที่เล่าว่าได้มีโอกาสได้พบเห็น ชาวเมืองคำชะโนดทั้งผู้หญิง ผู้ชายที่ไปเที่ยวงานบุญประจำปี หรือ “บุญมหาชาติ” ผู้หญิงคำชะโนดมาเยี่ยมเครื่องมือ “ทอหูก” หรือ “ฟืม” ไปทอดผ้าอยู่เป็นประจำ อีกทั้งยังมีตำนานเรื่องเล่า “ผีจ้างหนัง” ที่หลายคนอาจเคยได้ยินได้ฟังกันมาบ้าง ก็เกิดขึ้นที่ดินแดนป่าคำชะโนดแห่งนี้ด้วยเช่นกัน

“คำชะโนด” เสมือนดินแดนศักดิ์สิทธิ์ ได้รับการปรับปรุงให้คนนอกเดินทางเข้าไปสักการะได้อย่างสะดวกจะว่าไปแล้ว ดินแดนแห่งนี้สำหรับผู้มาเยือนครั้งแรกหลายคนอาจให้ความรู้สึกได้ถึง ความลึกลับบางอย่างที่สงบเย็นแบบที่ยากจะอธิบาย ด้วยบรรยากาศที่ “เงียบ” และ “เย็น” ปกคลุมด้วยต้นไม้สูงใหญ่...ต้นคำชะโนด ประหนึ่งว่าผู้มาเยือนนั้นได้หลุดเข้าไปในโลกแห่งอดีตที่ไม่ปาน

หลายสิ่งหลายอย่างที่เกิดขึ้นบางอย่างก็ยากที่จะพิสูจน์ บางอย่างก็มีเหตุผลทางวิทยาศาสตร์รองรับ เอาเรื่องที่พิสูจน์ได้ยากกันก่อน...อย่างเรื่องเล่า “ผีจ้างหนัง” คนอีสานเรียกว่า “ผีบังบด” หรือบ้างก็ว่าเป็น “เมืองลับแล” ดินแดนที่ผู้คนไม่สามารถที่จะมองเห็นได้ทั่วไป นอกเสียจากว่าจะมีอะไรมาดลใจให้เห็น

